

Bayer Zsolt: Olimpia

2012 augusztus 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Sokan mondták – néhány jó szándékú aggódó és sok-sok rossz szándékú megmondóember –, hogy ezen a londoni olimpián aztán végképp leáldozik a magyar sport csillaga. S hogy bizony vissza fogjuk sírni a pekingi három aranyat, mert most még annyi sem lesz.

Sőt, lehet, hogy egy sem lesz. Mert az ország állapota, teljesítőképessége – s leginkább anyagi helyzete miatt ma már alig-alig lehetséges, hogy magyar álljon a dobogó legfelső fokára. De a másik kettőre is csak óriási szerencsével.

Mikor ezt írom, kajak egyesben megszereztük a hetedik aranyunkat, és mellé még két ezüstöt. És ott van Risztov Éva fantasztikus győzelme... S ki tudhatja most még, vajon Janicsnak sikerül-e kétszázon a csoda, de hát miért ne sikerülne?

Vagyis Londonban lesz nyolc vagy kilenc aranyunk – és azt sem tudjuk még, hogyan végeznek a férfi kézilabdások. De akárhogy végeznek, eddig is csodát tettek. Most szégyellhetnék magukat mindazok, akik Nagy László „hazahozatalában” a politikát látták, és a világ legjobb átlövőjének hazatérését az Orbán-kormány hibájaként és bűneként állították be. Szégyellhetnék magukat, ha ismernék a szégyen fogalmát. És persze szégyellhetné magát a többi, mind. Az a fehérjehalmaz, aki önmagát istennek szólíttatja saját penetráns rádióműsorában, és fel akarná pofozni azt az egykori világbajnok vívőnt, aki elsírta magát, amikor Szilágyi Áron megnyerte első aranyunkat. Az a másik fehérjehalmaz, aki Gyurta Dániel aranyérme kapcsán kifejtette önnön szárnalmas és teljesen felesleges életének frusztrációit – utóbb ezt a borzalmat remek viccnek állították be a hozzá hasonlóknak... Eh, minek sorolni? Ilyenekkel kell együtt élnünk, s ez valószínűleg egyedülálló teljesítmény. Ez is az.

Miképpen egyedülálló teljesítmény, amit a magyar sportolók nyújtanak. Azok a magyar sportolók, akik nyugati és tengerentúli társaikhoz képest valóban elképesztő és megalázó körülmények között kénytelenek felkészülni. Pénztelenség, eszköztelenség, orvosi háttér hiánya, málló vakolatú, ócska, bűdös öltözék – azok mélyéről jönnek ezek a sportemberek. Hogy csodát tegyenek, s legfőképpen azért, hogy példát mutassanak, reményt adjanak ennek az országnak.

És fantasztikus látni azt is, hogy Londonban magyarok ezrei szurkolnak a mi fiainknak és lányainknak. Az evezős pálya olyan, mintha a Maty-éren lennénk, és a kézilabdások, vízilabdások is otthon érezhetik magukat. S legalább ilyen jó érzés látni, hogy például az angolok mit művelnek, amikor saját versenyzőjük indul bárhol, bármilyen sportágban. Jó érzés, és felettébb megnyugtató látni, hogy a globalizáció látszólagos apoteózisa, a nemzetietlenítés beteg ideológiája, a világ varázstalanításának rettenetes ideje közepette a világ és benne a világ nemzetei megmutatják, hogy fontosabb számukra a nemzeti érzés és a nemzeti hovatartozás, mint a kóla, a

hamburger, a szabad piac meg a hitelmin?sít?k gazfickóinak aktuális hazugsága.

Ameddig lesz olimpia, és ameddig ott nemzetek indulnak és versengenek, addig nincs veszve semmi sem.

Ezért fáradoznak olyan sokan azért, hogy ez ne így legyen.

Ezért akarják olyan sokan összekenni önmagukkal az olimpiát, és a versenyek h?seit.

S mindez akkor is igaz, ha ma már az olimpiai játékokba is bejutott és sajnos gyakorta f?szerepl?vé vált a világ mocska – lásd: dopping. Mégis és mindezek ellenére, az olimpia két hete valóban gyógyír a lelkekre.

Akik pedig mindezt nem tudják elviselni, akiket ez idegesít, felháborít, akik elborzadnak a himnuszok és a könnyes szemek láttán, akik pofoznának el-elcsukló hangokat hallva, nos, azok nem számítanak. Legfeljebb annyiban, hogy meg kell ?ket jegyezni.

Csak a miheztartás végett.

Mégis csak jó tudni, ki kivel van.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló